

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 16 czerwca 2017 r. – Ahmed Shajin/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Sprawa C-369/17)

(2017/C 293/22)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ahmed Shajin

Strona pozwana: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Pytania prejudycjalne

Czy z wyrażenia „popęłił poważne przestępstwo”, użytego w art. 17 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony, ⁽¹⁾ wynika, że kara za popełnienie konkretnego przestępstwa przewidziana w przepisach prawnych danego państwa członkowskiego może stanowić jedyne kryterium pozwalające ustalić, czy wnioskodawca popełnił przestępstwo, ze względu na które może on zostać wykluczony z możliwości otrzymania ochrony uzupełniającej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 337, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 29 czerwca 2017 r. – Konkurrensverket/SJ AB

(Sprawa C-388/17)

(2017/C 293/23)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Konkurrensverket

Druga strona postępowania: SJ AB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2004/17 należy interpretować w ten sposób, że istnienie sieci w obszarze usług transportowych stwierdza się, gdy usługi transportowe w zarządzanej przez państwo sieci kolejowej dla krajowego i międzynarodowego ruchu kolejowego są świadczone zgodnie z przepisami ustawodawstwa krajowego wdrażającego dyrektywę 2012/34, które to przepisy przewidują alokację zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej na podstawie wniosków przedsiębiorstw kolejowych oraz wymóg zakładający konieczność zrealizowania – w miarę możliwości – wszystkich wniosków?

- 2) Czy art. 5 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2004/17 należy interpretować w ten sposób, że działalność prowadzona przez przedsiębiorstwo kolejowe, o którym mowa w dyrektywie 2012/34, obejmująca świadczenie usług transportowych dla odbiorców publicznych w sieci kolejowej, stanowi dostawę lub obsługę sieci w rozumieniu powołanego przepisu dyrektywy 2004/17?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Oradea (Rumunia) w dniu 29 czerwca 2017 r. – Sindicatul Energia Oradea/SC Termoelectrica SA

(Sprawa C-392/17)

(2017/C 293/24)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Oradea

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Curtea de Apel Oradea

Strona pozwana: SC Termoelectrica SA

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy dekretu nr 50/1190 interpretowane w wyroku nr 9/2016 wydanym przez ÎCCJ [Înalta Curte de Casație și Justiție (najwyższy sąd kasacyjny, Rumunia)] w interesie prawa – wiążącym sądy powszechne, na mocy którego miejscami pracy zaklasyfikowanymi do I i II grupy są miejsca ściśle i wyczerpująco przewidziane w załącznikach 1 i 2 do dekretu zaś sądy nie mogą rozszerzyć przepisów tego dekretu na inne podobne przypadki, wskutek czego pracownikom nie mogą zostać przyznane korzyści emerytalne, wynikające z ciężkich warunków, w których byli pracownicy świadczyli pracę – są zgodne z art. 114 ust. 3 TFUE, art. 151 TFUE i 153 TFUE oraz z przepisami dyrektywy ramowej 89/391/EWG ⁽¹⁾ i późniejszych dyrektyw szczególnych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz.U. 1989, L 183, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 lipca 2017 r. – Komisja Europejska/Republika Czeska

(Sprawa C-399/17)

(2017/C 293/25)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Němečková i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska